

عنوان مقاله:

نگاهی انتقادی به روش های افزایش مقیاس متداول

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مهندسی اکتشاف منابع زیرزمینی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرناز قریشی - دانشجوی کارشناسی ارشد اکتشاف نفت دانشگاه شاهرود

بهزاد تخم چی - استادیار، دانشکده مهندسی معدن، نفت و ژئوفیزیک دانشگاه شاهرود

امین روشندل کاهو - استادیار، دانشکده مهندسی معدن، نفت و ژئوفیزیک دانشگاه شاهرود

حسین احمدی نوبری - دانشیار، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

با در نظر گرفتن هزینه های تمام شده در بخش حفاری، لزوم استفاده از همه ی انواع داده های موجود برای تخمین دقیق تر مکان های امیدبخش احساس می گردد. داده های لرزه ای و داده های حاصل از نگارهای چاه، از انواع اصلی اطلاعات برداشت شده هستند که به سبب ویژگی های خود، کاستی های دیگری را به خوبی پوشش می دهند. موضوع حائز اهمیت در تلفیق این دو نوع داده، تفاوت در قدرت تفکیک میدانی آنها می باشد. یک راه برای ممکن ساختن استفاده ی همزمان از این دو نوع داده، افزایش مقیاس داده های حاصل از نگار چاه به مقیاس داده های لرزه ای است. روش های متنوعی برای نیل به این مقصود ارائه شده است. هر روش افزایش مقیاس، صرف نظر از نحوه و دقت عملکرد آن، همواره شامل متوسط گیری و حذف بخشی از جزئیات موجود در مقیاس بزرگتر می باشد. با نظر به تفاوت های قابل توجه بین نتایج بدست آمده از روش های مختلف، اهمیت جستجو برای انتخاب روش مناسب نمایان می شود.

کلمات کلیدی:

تلفیق داده ها، داده های لرزه ای، داده های نگار چاه، روش های افزایش مقیاس، روش های کاهش نوفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242195>

